

¡ANSI BAT!

(NERE ADISKIDE PEPE ARTOLA-RI, BERE EMAZTEA ILL ZAN GABEAN)

Negarrez jayo gera
Ta negarrez azi,
Negarrik egin gabe
Ezin gera bizi.

Igo da Joakinacho,
Igo da zerura,
Emanikan aurcho bat
Ederra mundura;
Zerutik etorririk
Aginte on ura,
Beregandu du Jaunak
Betiko lekura.

Gaitz charrak iduki du
Gogorki mendean,
Oñazez sarturikan
Penak biyotzean;
Esan oi dan bezela
Anima ortzean,
Dubela egona da
Luzaro gaitzpean.

Lo gabe egunaz ta
Esna arratsean,

Beti antsi batekin
Egon da nekean;
Senar gizagajuak
Oiyaren ertzean,
Negarra iduki du
Askotan gordean.

Aur bi gelditu dira
Amachorik gabe,
Egiñik umezurtzan
Izenaren jabe;
Osasunez gaiñuak
Ondo badirade,
Aitari laguntzeko
izango dirade.

Betikotasunean
Gozora badago,
Len gaizki egon dana
Orain ondo dago;
Oñazezko gaitz ura
Pasarik lenago,
Zeruan daguela
Iritziyan nago.

Gure izaera da
Ondo berdindua,
Jayotza eriotzak
Dauka ordaindua;
Etzaitz egon, Pepe,
Batere mindua,
Alarguntze ori da
Jaunak agindua.

JUAN IGNAZIO URANGA.

Donostian, Otzaila-ren 1-an, 1891-an.

